<u>ÎNDREPTAR PENTRU SPOVEDANIE</u>

MOD DE FOLOSIRE AL ACESTUI INDREPTAR PENTRU SPOVEDANIE

Având în faţă această listă de păcate, ne putem face un amănunţit examen de conştiinţă. Astfel putem descoperi mai ales păcatele ascunse, pe care le-am făcut şi nu ştiam că sunt păcate sau nu ne-am dat seama că păcătuim.

Cel mai simplu şi mai sigur este să luaţi ceva de scris şi o hârtie şi, pe măsură ce citiţi păcatele, notaţi pe hârtie pe cele pe care le-aţi făcut. **Notaţi-le nu exact cum sunt în listă, ci cum s-au întâmplat în viaţa dumneavoastră**. Să nu credeţi că le veţi ţine minte pe toate. Veţi avea neplăcuta surpriză să constataţi că la Spovedanie, sub epitrahilul preotului duhovnic, nu vă veţi mai aminti mare lucru. Dacă veţi avea hârtia cu dumneavoastră la Spovedanie, veţi fi sigur că astfel nu rămâne nimic nemărturisit din cauza uitării. **Totuşi nu trebuie prezentate preotului păcatele pe larg cum sunt scrise aici, ci cât mai pe scurt.** La acestea foloseşte lista de pacate.

Atenţie! La Spovedanie se mărturisesc păcatele care s-au mai întâmplat de când v-aţi mărturisit ultima dată şi cele care au rămas nemărturisite (fie le-aţi uitat, fie nu aţi ştiut că sunt păcate şi între timp aţi aflat). Păcatele deja mărturisite nu se mai repetă. De asemenea nu se povestesc împrejurările în care s-au petrecut păcatele. Nu au decât foarte rar importanţă şi aceste poveşti nu vor face decât să consume din timpul de mărturisire al altor creştini şi să împovăreze pe preotul duhovnic. Eventualele explicaţii vă vor fi cerute de duhovnic.

De asemenea, dacă nu sunteţi hotărât (hotărâtă) să spuneţi tot din diferite motive, mai bine nu vă mărturisiţi, pentru că nicidecum nu vi se vor ierta cele mărturisite, ci se zice chiar că se vor dubla. De ce ne este ruşine de preot să mărturisim păcatele? Oare nu este şi el om ca şi noi? De ce oare n-am avut această ruşine <u>atunci când am făcut păcatul</u>?

Cele mai importante în privinţa Spovedaniei sunt ***<u>condiţiile iertării pacatelor mărturisite:</u>***

- credinţa în Dumnezeu;
- părerea de rău pentru păcatele săvârşite;
- hotărârea de a nu le mai repeta;
- mărturisirea să fie sinceră şi completă;
- preotul duhovnic să dea dezlegarea păcatelor;
- păstrarea Tainei Spovedaniei;
- împlinirea canonului (epitimiei) primit de la duhovnic.

Preotul duhovnic la care ne mărturisim se alege. Aşa cum căutăm pentru bolile noastre cel mai iscusit doctor, tot aşa trebuie şi pentru păcatele noastre să căutăm cel mai iscusit duhovnic. Nu trebuie să schimbăm duhovnicul decât pentru motive întemeiate (ne-am mutat noi sau s-a mutat preotul, a murit preotul, este stăpânit de păcate mari etc.). Cu cât el ne cunoaşte mai bine, cu atât ne poate sfătui mai bine.

Trebuie să spunem preotului:

- când ne-am spovedit ultima dată;
- dacă atunci am spus toate păcatele;
- dacă am primit vreun canon şi dacă l-am împlinit;
- dacă am primit dezlegare la Sfânta Împărtăşanie.

<u>ÎNDREPTAR PENTRU SPOVEDANIE (LISTĂ DE PĂCATE)</u>

1. Am deznădăjduit în ajutorul şi mila lui Dumnezeu.
2. Am zis că nu mă mai iartă Dumnezeu, că sunt prea păcătos(păcătoasă) şi tot în iad voi merge.
3. Am zis: dacă vrea Dumnezeu mă mântuieşte, dacă nu, nu.
4. Am zis că nu-mi ajută Dumnezeu, că m-a uitat Dumnezeu.
5. Am crezut sau am zis că nu există Dumnezeu, rai, iad. Am îndoială că există Dumnezeu, rai, iad etc., pentru că nu le-am văzut.
6. Am socotit Sf. Scriptură mincinoasă. Nu cred în anumite minuni, întâmplări povestite în Sf. Scriptură.
7. Nu suport să se vorbească despre Dumnezeu.
8. Am avut prea mare încredere în mila lui Dumnezeu zicând: oricât aş păcătui, mă iartă Dumnezeu, că El e bun.
9. Am avut gând de sinucidere.
10. Am fumat. M-am drogat (fumatul şi drogurile sunt sinucidere). Am vândut ţigări şi/sau droguri.
11. Am înjurat. Şi de cele sfinte am zis (Grijanie, Biserică, icoană, candelă, Dumnezeu, Hristos, tămâie, morţi etc.)
12. N-am plătit lucrătorii. Nu le-am dat cât trebuia, cât m-am împăcat cu ei. Nu i-am plătit la timp. Am cumpărat ceva şi n-am plătit.
13. Am asuprit pe slugi, pe săraci, pe orfani, pe văduve, pe neputincioşi. I-am batjocorit.
14. Mi-am dorit moartea la necaz.
15. Am ucis oameni, cu voie sau fără voie. Poate din şi din cauza mea, a murit cineva.
16. Am cârtit la Dumnezeu la necazuri că prea mi-e greu, că de ce am pierdut tocmai eu, că de ce sunt prigonit eu şi păcătoşii trăiesc bine, că nu-i bine, sau că e prea e frig, cald, prea plouă etc., în loc să am răbdare.

17. Am zis zău, să mor eu, să n-am parte de, să chiorăsc, etc.
18. Am fost nemulţumit(ă) cu starea mea (mai bine era aşa decât aşa).
19. Am jurat strâmb. Am jurat că voi face ceva rău.
20. Am blestemat. Şi pe mine însumi (însămi) m-am blestemat.
21. Am fost făţarnic(ă), prefăcut(ă), linguşitor(oare), viclean(ă).
22. Am vorbit cu mai multe înţelesuri.
23. Am purtat vorba de colo-colo.
24. Am păgubit sufleteşte şi trupeşte pe aproapele meu.
25. Am împiedicat pe aproapele meu să dobândească ceva bun, din invidie şi răutate.
26. Am clevetit, discutat, bârfit, ţinut contul altuia. Am clevetit pe părinţi, pe preoţi.
27. Am stricat numele bun al cuiva, bârfindu-l şi discutându-l.
28. N-am înlăturat răul pe care l-am văzut venind peste aproapele meu pe cât mi-a stat în putinţă.
29. Am împrumutat cu camătă (dobândă) la persoane fizice.
30. Fiind scumpaci, am vândut cu preţ prea mare.
31. Am fost la vrăjitoare, ghicitoare, spiritism. Am făcut farmece cuiva.
32. Ştiu să descânt de rău. Ştiu să fac farmece.
33. Am trecut pe cei vii pe pomelnic la morţi, ca să le fie rău. Am „întors lumânările” pentru răul duşmanilor.
34. Am purtat aţă roşie să nu mă deochi, am uns toate cu usturoi la Sf. Andrei, am purtat pelin la Rusalii, am purtat diferite obiecte de la vrăjitoare date „ca să nu se mai prindă farmecele de mine”, am făcut focuri şi am sărit peste ele şi alte obiceiuri drăceşti. Mi-am căutat norocul în zodii, cu papagalul.
35. Am crezut că sufletul, după ce iese din om, trece în diferite animale (reincarnare).
36. Am batjocorit, lovit, bătut pe cineva. Pe părinţi, pe preoţi.
37. Am judecat pe alţii ce fac, ce zic, de ce sunt aşa şi nu altfel etc.
38. Am presupus, bănuit pe alţii.
39. Am fost iscoditor (iscoditoare).
40. Am luat ceea ce se cuvenea altuia.
41. Am păcălit, înşelat pe cineva. Am vândut marfa rea ca marfă bună.
42. Am nedreptăţit pe cineva.
43. Am împrumutat ceva şi n-am dat înapoi.
44. Am ascuns în casa mea lucruri străine.
45. Am găsit lucruri străine şi, ştiind ale cui sunt, nu le-am dat înapoi.
46. Am furat ceva. De la stat (averea publică), sau de la om? De la biserică? De la străini sau de la părinţi, de la rude? Păcatul acesta nu se iartă până nu înapoiem lucrurile. Dacă nu mai putem, să facem milostenie.
47. Am mutat hotarul ca să iau din terenul vecinului.
48. Am ascuns furtişagul altuia. Am în casă vreun lucru de furat.
49. Am vândut sau am cumpărat lucruri despre care bănuiam sau ştiam că sunt de furat.
50. Am adunat bani cu acte false şi cu vicleşug.
51. N-am întors paguba făcută aproapelui, chiar şi fără voie.
52. Din răutate, am stricat avere străină (semănături, pomi, maşină etc.).
53. Am înşelat statul, depunând declaraţii de venit false.
54. Am moştenit cu bună ştiinţă avere agonisită prin păcate. N-am făcut milostenie multă din ea.
55. Am dat sau am luat şpagă (mită).
56. Am câştigat bani prin metode necinstite.
57. M-am lăcomit la avere, zgârcindu-mă la milostenie.
58. Sunt necumpătat(ă) în cheltuieli. Dau bani pe lucruri de lux, care nu sunt strict necesare.
59. N-am ajutat biserica şi pe săraci după putere.
60. Dacă mi-au venit în gând păcate, m-am îndulcit gândindu-mă la ele, în loc să le alung imediat.
61. Am căutat momentul potrivit pentru a face un păcat (exemplu: hoţul care caută să fure, curvarul care caută femeie, etc.).
62. Am pârât pe cineva cu scopul de a-i face rău.

63. Am minţit împotriva cuiva cu scopul de a-i face rău (mărturie mincinoasă împotriva aproapelui).
64. Am mâniat sau am scârbit pe cineva cu vorbe sau fapte urâte. L-am făcut să mă urască.
65. Port ură pe cineva. Ţin minte răul. Aş vrea să mă răzbun. M-am bucurat de răul altuia.
66. Doresc răul cuiva. Doresc altora boală, necazuri, moarte, etc.
67. În timpul rugăciunii m-am gândit la altceva.
68. Am vorbit în timpul slujbei. M-am foit, m-am mişcat de colo-colo prin biserică.
69. Nu mi-a fost gândul la slujbă. M-am uitat ce fac alţii, cu ce sunt îmbrăcaţi.
70. Am mâncat, am băut ceva pe ascuns.
71. M-am lăcomit la mâncare. Am mâncat cu nesaţ.
72. M-am ameţit la cap cu băuturi alcoolice. M-am îmbătat. Am şi vărsat după aceea.
73. Am vrut să fiu deasupra tuturor cu ceva anume dacă nu cu totul.
74. Am făcut din sărăcia sau din bogăţia mea un motiv de laudă.
75. M-am mândrit, m-am fălit, m-am trufit, m-am dat mare, m-am îngâmfat, m-am înfumurat. M-am mândrit cu copiii mei.
76. M-am lăudat. Am o părere bună despre mine. Mă cred a fi cineva în comparaţie cu alţii. Nu mai e nimeni ca mine.
77. Îmi place să mă laude alţii. Când fac o faptă bună, aştept laude de la alţii şi nu plată de la Dumnezeu.
78. Am încredere mare în mine, în loc să am în Dumnezeu.
79. M-am crezut mai bun(ă), mai credincios(oasă) ca alţii, socotindu-i pe ei mai răi, proşti, necredincioşi, etc.
80. Am râs de păcatele şi defectele altora. Şi de faptele lor bune am râs.
81. Am lăudat păcatele altora.
82. M-am lenevit a face rugăciune în fiecare dimineaţă, seară, la fiecare masă.
83. Am mâncat de dulce în vreo zi de miercuri sau vineri.
84. N-am ţinut cele 4 posturi de peste an.
85. Am ţinut post negru sâmbăta şi duminica.
86. Am zis: mai păcat este să pofteşti mâncarea de dulce, decât să o mănânci.
87. Am postit când Biserica dezlega, exemplu miercuri şi vineri când era harţi sau sâmbătă şi duminică când se mânca peşte, socotind că nu sunt bune aceste rânduieli.
88. N-am păstrat curăţie cu soţul (soţia): miercuri, vineri, sâmbătă, duminică, luni; în cele 4 posturi de peste an; în timpul sarcinii şi al ciclului lunar; 40 de zile după naştere.
89. N-am păstrat curăţie cu soţul (soţia) cu acordul lui (ei), ci fără, încât putea să cadă în păcatul preacurviei.
90. Am luat pastile anticoncepţionale, am folosit spermicide, ca să nu fac copii.
91. Am făcut păcatul onaniei ca să nu fac copii, adică: am folosit prezervativ sau am vărsat sământa afară ca bărbat, iar ca femeie am folosit diafragmă.
92. Am făcut avort. Ca bărbat, am dat voie soţiei să facă avort.
93. Am folosit sterilet ca să nu fac copii (steriletul provoacă avort).
94. M-am împreunat cu soţul (soţia) de mai multe ori în 24 de ore.
95. M-am împreunat cu soţul (soţia) în diferite poziţii,ca animalele.
96. M-am împreunat cu soţul (soţia) în văzul sau auzul copiilor mei, crezând că sunt mici şi nu ştiu.
97. Am curvit. Am preacurvit.
98. Am gânduri de desfrânare cu persoane de sex opus sau de acelaşi sex. Când îmi vin aceste gânduri, nu le depărtez, ci mă îndulcesc cu ele, deşi n-aş vrea să fac păcatul.
99. Am preacurvit cu rudă, fin, naş, văr, frate, fiu, fiică, nepot.
100. Am gândit să preacurvesc sau chiar am preacurvit cu preot, preoteasă, călugăr, călugăriţă.
101. Am pipăit alt trup pentru a simţi şi provoca plăceri de desfrâu.
102. Am trăit necununat(ă), adică în concubinaj.
103. M-am căsătorit cu altă femeie, nefiind divorţat de prima.
104. M-am culcat cu femeia mea după ce am divorţat de ea.
105. M-am căsătorit cu rudenie de sânge, de cuscrie (nu se poate decât de la gradul al 8-lea în sus, altfel e păcatul amestecării de sânge).

106. Ca naş (naşă), m-am căsătorit cu fina (finul) sau am dat voie copiilor mei să se căsătorească cu copiii finilor mei.
107. Mi s-au făcut mai mult de trei cununii în biserică(cununia a 4-a este păcat).
108. Am făcut păcatul malahiei singur(ă) (adică atunci când o persoană îşi provoacă plăcere singură, masturbare). Acest păcat se numeşte curvia cu diavolul.
109. Am făcut păcatul malahiei cu altă persoană, unul la altul. Eu cu altul, altul cu mine, cu femeie, bărbat cu bărbat, femeie cu femeie, cu copii.
110. Am făcut păcatul sodomiei (bărbat cu bărbat, femeie cu femeie).
111. Am făcut păcatul gomoriei (prostii cu gura, sex oral).
112. Am preacurvit cu animale, păsări (zoofilie), cu copii (pedofilie)
113. Am privit filme, poze cu prostii. Am în casă poze, statui cu prostii.
114. Am vorbit prostii.
115. Am privit cu plăcere cum se împreunau animalele.
116. Am fost invidios (invidioasă). Mi-a părut rău de binele altuia. Îmi pare rău că altul are şi eu nu. Invidia este aceeaşi cu zavistia şi pizma.
117. M-am lăcomit la muncă. Am muncit peste puteri, încât poate chiar m-am şi îmbolnăvit.
118. Am minţit. Am obiceiul să mint mereu.
119. Îmi place să „înfloresc” lucrurile şi poveştile.
120. Am drăcuit. Am dat naibii. Şi pe mine însumi m-am dat dracului. Am zis: „să fiu al naibii”, „să mă ia”.
121. Am muncit în duminici şi sărbători.
122. Am lipsit de la biserică în duminici şi sărbători. În timpul slujbei nu m-am rugat, ci am dormit ori m-am ocupat cu lucruri deşarte, am fost la târg etc.
123. Dacă am fost la biserică, n-am dat pomelnic şi n-am aprins lumânări.
124. Am stat în faţa la toţi în biserică. I-am dat la o parte pe alţii, zicându-le că stau pe locul meu.
125. Am adus daruri, jertfe şi donaţii la biserică din ce era mai rău.
126. Am ucis animal, pasăre. Le-am chinuit, batjocorit, le-am împovărat peste puteri, le-am lăsat să moară deşi puteam să le salvez.
127. Am mâncat eu sau am pus altora în mâncare spurcăciune (animal netăiat, carne de om, jertfe sataniceşti, necurăţie etc.)
128. Am sfătuit şi învăţat pe alţii să facă păcate.
129. Am fost la petreceri destrăbălate. În posturi, miercurea, vinerea, în duminici şi sărbători.
130. Cred în superstiţii: căldare goală, să nu mă întorc că-mi merge rău, dacă întâlnesc preot îmi merge rău etc.
131. N-am mulţumit lui Dumnezeu pentru binefaceri.
132. Am făcut glume, bancuri cu şi despre cele sfinte.
133. M-am machiat, rujat, vopsit la păr, am dat unghiile cu ojă etc. Am purtat cercei, mărgele, inele, coliere, brăţări, pantofi cu toc. Mi-am făcut părul.
134. Ca femeie, am purtat pantaloni sau fustă scurtă, n-am purtat capul acoperit, am mers sau am vorbit, ca să atrag bărbaţii.
135. Am scuipat sau am vomitat în ziua în care m-am împărtăşit.
136. M-am mâniat şi nu mi-a trecut îndată, ci am ţinut mânie.
137. Am ambiţie, încăpăţânare, obrăznicie, neruşinare, iubire de sine.
138. Am făgăduit ceva şi n-am împlinit. N-am ţinut învoiala, promisiunea.
139. N-am tămâiat şi stropit casa cu agheasmă cel puţin o dată pe lună.
140. N-am iertat pe cei ce mi-au cerut iertare.
141. Nu mi-am cerut iertare pentru a depărta orice vrajbă, chiar dacă n-am fost vinovat(ă).
142. N-am aprins candela la rugăciune, în duminici şi sărbători.
143. N-am făcut semnul crucii cum trebuie, drept.
144. N-am făcut cruce când am trecut pe lângă biserică.
145. Am mers la mai mulţi preoţi şi am zis la unul unele păcate, la altul altele.
146. Din pricina ruşinii sau a altor motive, am ascuns cu bună ştiinţă la Spovedanie unele păcate. M-am şi împărtăşit după aceea.
147. M-am împărtăşit la un preot, fiind legat de altul.
148. Ca femeie, m-am atins de lucruri sfinte din biserică, atunci când am avut ciclu.

149. Am venit târziu la biserică. Am plecat înainte de sfârşitul slujbei fără motive întemeiate. Am făcut din acestea o regulă.
150. N-am crescut copiii şi finii în frica de Dumnezeu. Nu i-am învăţat poruncile lui Dumnezeu. I-am învăţat la rău, contribuind la uciderea lor sufletească.
151. Nu mi-am pedepsit copiii când i-am văzut că persistă în greşeli.
152. Nu am ascultat de părinţi atunci când m-au învăţat de bine.
153. Nu mi-am iubit la fel toţi copiii. Am fost părtinitor (părtinitoare) cu unul sau mai mulţi din copiii mei.
154. Am amânat Spovedania. Am zis să păcătuiesc, că mai e timp să fac pocăinţă şi să mă spovedesc.
155. N-am făcut canonul pe care l-am primit după Spovedanie.
156. M-am împărtăşit după ce am avut necurăţie în vis.
157. Ca femeie, m-am împărtăşit când aveam ciclu.
158. Ca femeie, n-am făcut molitfele la o zi, 8 zile şi 40 de zile după naştere. Am intrat în biserică înainte de a trece 40 zile. Am citit molitfa înainte de a trece cele 40 de zile.
159. Am pierdut sarcina fără voia mea. Dacă mi s-a întâmplat aşa, n-am venit la preot să-mi citească rugăciunea specială.
160. Am înăbuşit copilul lângă mine, botezat sau nebotezat.
161. Din neglijenţa mea, mi-au murit copiii.
162. Am lăsat să-mi moară copilul nebotezat.
163. Am abandonat copiii vii pe drumuri, în orfelinate.
164. Am mustrat prea aspru. Am cicălit. Am stat cu gura şi am fost prea băgăcios (băgăcioasă) pe altcineva.
165. Am lăsat nefăcută sfeştanie în casă mai mult de un an de zile.
166. Am făcut jocuri şi râsete la priveghiurile de morţi.
167. Nu mi-am făcut datoria faţă de rudele moarte. Nu le-am făcut tot ce trebuia.
168. N-am îngrijit mormintele. M-am zgârcit să plătesc sărindare, slujbe pentru sufletele celor adormiţi.
169. Am jelit morţii. Am pus bani pe crucea lor de pe piept sau în mână. Am dat lucruri peste groapa lor. Am spart ceva când a fost scos mortul din casă.
170. Am în casă, am citit cărţi sectare. Am fost la adunări de sectanţi, i-am primit în casă.
171. Am ucis oameni, cu voie sau fără voie. Poate din şi din cauza mea, a murit cineva.
172. M-am căsătorit cu evreu, turc, catolic, sectant etc.
173. Am dat anaforă pe jos.
174. Cred în vise. Ceea ce fac a doua zi este în funcţie de cele ce visez.
175. Am cântat şi am ascultat cântece lumeşti şi sectare.
176. Am jucat şi am mers la discoteci şi alte petreceri anormale.
177. Am făcut nunţi şi petreceri cu mâncare de dulce şi cu muzică în post.
178. Am smintit şi l-am făcut să păcătuiască pe aproapele meu când a auzit ce zic şi a văzut ce fac (astfel sunt răspunzător în faţa lui Dumnezeu pentru păcatul aproapelui meu).
179. M-am mascat.
180. N-am plătit contribuţia la Sfânta Biserică.
181. Am ascultat discuţiile altora, deşi nu-mi folosea şi îi deranjam
182. Am intrat în Sfântul Altar.
183. Am moştenire şi n-am îngrijit pe cei care mi-au dat-o.
184. Nu mi-am căutat sănătatea după datorie.
185. Am luat anaforă şi agheasmă, deşi mâncasem sau băusem apă după miezul nopţii.
186. Am râvnă nesocotită, habotnicie(post mult încât poate m-am şi îmbolnăvit, milostenie fără socoteală încât suferă cei din casă etc.).
187. Nu m-am rugat totdeauna cu faţa către răsărit.
188. Am dat importanţă mai mare celor trupeşti decât celor sufleteşti.
189. În loc de a mă împăca cu aproapele, l-am tras la judecată.
190. Nu mi-am iubit soţul(soţia) ca pe mine însumi. Din pricina mea a făcut păcate.
191. Am făcut diferite pariuri diavoleşti, prin care mulţi şi-au pierdut sănătatea şi viaţa.
192. N-am sfătuit pe cel care avea nevoie de sfat. N-am învăţat pe cel nepriceput.
193. Am dat de pomană mâncare de dulce în zile de post.

DUMNEZEU SĂ VĂ IERTE DE TOATE PĂCATELE ŞI SĂ VĂ BINECUVINTEZE !